

РЕШЕНИЕ

№ 6767

гр. София, 14.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 31.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **11950** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203-чл.207 от
Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.чл.226 от
Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

С Решение №3559/28.05-2019 г., постановено по адм.№4125/2015 г. по описа на Административен съд София- град, АССГ, II-ро отделение, 24-ти състав е отхвърлил предявените от Я. Й. Ш. срещу Медицинския университет-С. иски за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 60379,38 лв. за периода от 26.11.2013 г. до 09.06.2017 г. и за претърпени неимуществени вреди в размер на 10000,00 лв., ведно със законната лихва върху сумите на обезщетенията, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното им изплащане.

С Решение №14877/02.12.2020 г., постановено по адм.д.№14326/2019 г. по описа на Върховния административен съд, ВАС III-то отделение е отменил първоинстанционното съдебно решение на АССГ в частта, с която е отхвърлен предявеният от Я. Ш. срещу Медицинския университет – С. иск за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди за периода от 26.11.2013 г. до 09.06.2017 г. в размер на 10000,00 лв., ведно със законната лихва върху сумата на обезщетението, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното му изплащане, като последица на обявеното по съдебен ред за нищожно Решение по т. 27 от Протокол № 12 от 26.11.2013 г. на Академичния съвет на Медицински университет – С., и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на Административен съд София- град.

Изложените от касационната инстанция съображения и дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на процесуалния и материалния закон /чл.224 АПК/ са, че в уточнението на исковата молба, подадено на 12.06.2015 г. (л. 27 и 28 от първоинстанционното дело) Ш. описва състоянието, в което е изпаднал в исковия период и поддържа, че то е следствие на обявеното за нищожно Решение по т. 27 от Протокол № 12 от 26.11.2013 г. на Академичния съвет на МУ- С.. Настъпването на тези неимуществени вреди е напълно възможно да бъде последица на това решение, в случай, че това бъде установено и доказано по делото. Незавършването на процедурата по заемане на академичната длъжност, на която се позовава първоинстанционният съд, е неотнормимо в случая към претенцията за тяхното обезщетяване. В този смисъл като е отхвърлил този иск по причина декларативно заявеното, че неимуществените вреди не произтичат от обявеното за нищожно Решение по т. 27 от Протокол № 12 от 26.11.2013 г. на Академичния съвет на МУ – С., без да се мотивира и да обсъди твърденията на лицето и приведените за установяването им доказателства, съдът е постановил неправилно решение в тази част поради допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Дадено е и указание за събиране на държавна такса за предявения иск.

В съдебно заседание пред АССГ при новото разглеждане на делото, ищецът не се явява лично. Представява се от адв.М., която поддържа иска и моли за уважаването му, както и за присъждането на разноските за всички съдебни инстанции до настоящия момент.

Ответникът чрез процесуалния си представител-юрк.А. оспорва предявения иск и моли за отхвърлянето му. Поддържа, че ищецът Я. Ш. е заемал „много по-голяма длъжност“ в С. университет, а Софийският университет имал по-престижно и международно ниво, отколкото Медицинския университет – С.. В този смисъл не ставало въпрос за кариерно развитие, а просто за преместване от един университет в друг, с цел по-добра заплата, но искът за имуществени вреди бил отхвърлен както на първа, така и на втора инстанция. Заявява искане за присъждането на разноски.

Участващият в първоинстанционното съдебно производство при новото разглеждане на делото прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на иска. Счита, че не са доказани в хода на съдебното производство фактите и обстоятелствата, от които ищецът твърди да е претърпял неимуществени вреди, болки и страдания, а именно срыв на здравословно състояние, хипертонични кризи, депресия, обида и разочарование, както и не е доказан искът в заявения му размер, а така също и причинната връзка, а именно тези твърдения да са пряка и непосредствена последица от обявеното за нищожно решение по т.27 от Протокол №12/26.11.2013г. на Академичния университет на Медицински университет С..

Административен съд-София град, след като обсъди доводите на страните, събраните по делото доказателства в изпълнение на задължителните указания на ВАС по приложението на процесуалния и материалния закон, намира следното от фактическа страна:

По делото е безспорно установено, че Решение по т. 27, Протокол № 12 от 26.11.2013 г. на Академичния съвет на Медицинския университет С. е обявено за нищожно с влязло в сила на 09.06.2017 година съдебно решение-Решение №5325 от 21.07.2016 година, постановено по адм.дело №12410 по описа на АССГ за 2013 година.

Между страните е безспорно, а е видно и от Решение №5325 от 21.07.2016 г. на АССГ, че с Решение по т. 27, Протокол № 12 от 26.11.2013 г. на Академичния съвет

на Медицинския университет – С. се „Отхвърля предложението на ФС на МФ за одобряване избора на доц. Я. Ш. за заемане на длъжността „Доцент по Медицинска физика в Катедра по Медицинска физика и биофизика и прекратява процедурата, поради допуснати съществени процедурни нарушения. Дава възможност на катедрата да открие нов конкурс за заемане на същата академична длъжност, която за проведе при стриктно спазване на нормативните изисквания.“

Ищецът твърди в уточнението на исковата молба, подадено на 12.06.2015 г. (л. 27 и 28 от първоинстанционното дело при първоначалното му разглеждане), че в резултат на приемането на оспореното решение (Решение по т. 27 от Протокол № 12 от 26.11.2013 г. на Академичния съвет на Медицински университет – С., бел.на съдията) е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в срив в здравословното състояние, хипертонични кризи, чувство на преградена възможност за по-пълноценна професионална реализация, обида и разочарование от конкурса, който спечелил с абсолютно мнозинство на журито и било прието решение за избора му за доцент в професионална научна област. В тази професионална научна област той имал очаквания за наличие на възможност за комплексни научни изследвания и успешни резултати поради значително по-добрата научна база за провеждането им, поради по-големите възможности за научни контакти и изява.

Събраните по делото гласни доказателства при първоначалното разглеждане на делото по арг. от чл.226 АПК и указанията на ВАС, дадени с отменителното решение запазват качеството си на годно доказателствено средство и при новото разглеждане на делото, без да е необходимо повторното им събиране. В съответствие с тях, съдът приема за установено, че ищецът е учен, с множество публикации, ползващ се вкл. и с добро международно име. След издаването на решението на Академичния съвет на Медицинския университет той е станал доста анемичен-често е бил блед, неадекватен, вдигал високо кръвно налягане. Толкова явна депресия имал, че свидетелят- професор доктор на физическите науки С. Т. И. и близък приятел на ищеца- дори не смеел да повдигне въпроса. Според свидетеля това повлияло на амбициите на ищеца за кариерно развитие. Сега /към момента на даване на показанията-20.11.2017 година, бел. на съдията/ ищецът вече не се занимавал и не искал и да чуе за това. Предстояло му пътуване до Ю. А., където бил избран за професор, тоест той не бил се отказал напълно от научната си дейност, но много неща, които касаели неговата дейност в Космическия център на физическия факултет към С. университет, ищецът прекратил в резултат на разочарованието и депресията. В тази насока са и показанията на свидетеля О. К. В. /виж протокола от 20.11.2017 година./, както и показанията на свидетеля на Е. П. Н., събрани при новото разглеждане на делото. Последният изрично подчертава чувството на униженост на ищеца, предвид репутацията му на учен с международно признание.

Като стъпва на събраните по делото свидетелски показания и на нормалната житейска логика, съдът приема за установено, че служебният живот на ищеца и здравословното му състояние са се влошили вследствие от издаденото нищожно административно решение. То обективно фактически е препятствало легитимните очаквания и нагласи на ищеца. Засегнало е професионалната чест на ищеца като учен, с признат международен авторитет, както и достойнството му-неговата собствена оценка за значението на личността му на учен и начина, по който е протекъл избора му за доцент в МУ. Довело е до чувство за униженост и безразличие в голяма степен към дейността му в България. Влошило е здравословното му състояние. Тези негативни

изменения в личната му сфера се явяват нормални и типични последици от издадения нищожен административен акт. Не може и да се очаква от лице със способност да изпитва нормални човешки чувства и без познания в областта на правото да възприеме по друг начин Решение по т. 27, Протокол № 12 от 26.11.2013 г. на Академичния съвет на Медицинския университет – С., с което не се одобрява решението ФС на МФ за одобряване избора на доц. Я. Ш. за заемане на длъжността „Доцент по Медицинска физика в Катедра по Медицинска физика и биофизика и се прекратява процедурата. Неизбежно е и неудовлетворението, отрицателните емоции и допълнително психическо натоварване да не се отразят негативно, да не намерят външна проявна форма в дейността на конкретната личност. Процесното административно решение и било травматично събитие за ищеца, което видно от свидетелските показания конкретно е повлияло на личностовото функциониране, емоционалния баланс и общото справяне с професионалната дейност на ищеца.

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните правни изводи:

Искът е с правна квалификация чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Във фактическия състав на предявения иск се включват следните елементи:

- обявен за нищожен административен акт;

- неимуществени вреди, търпени в периода 26.11.2013 г. /датата на приемане на Решение по т. 27 от Протокол № 12 на Академичния съвет на Медицински университет – С. / до 09.06.2017 г. /когато е влязло в сила съдебното решение за обявяване не неговата нищожност/.

- пряка причинно-следствена връзка между незаконосъобразния административен акт и настъпването на вредата за ищеца.

В съответствие с фактическите установявания, изложени по-горе, искът е доказан по основание-осъществени са и трите елемента от фактическия състав на предявения иск. Относно размера на иска-12000 /след допуснатото от съда увеличение от 10 000 на 12 000 лева/, съдът излага следното:

Съгласно установената задължителна съдебна практика, размерът на обезщетенията за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост след преценка на всички конкретни обективно съществуващи обстоятелства, с оглед особеностите на всеки конкретен случай и при наличие на причинна връзка с незаконните актове /ППВС № 4/1968 г. и ТР № 3/2004 г., ОСГК/.

Обстоятелствата от значение за размера на обезщетението в случая са интензитета на негативното засягане на личността на ищеца и тяхната продължителност–близо четири години: 26.11-2013 година-09.06.2017 година. /в действителност свидетелските показания сочат, че ищецът не се е възстановил дори и след изтичането на исковия период/, начина, по който нищожният акт се е отразил върху ищеца с оглед личността му и начина на живот, отраженията в личната му емоционална сфера, здравословното му състояние и други факти, които преценяват съобразно конкретния случай. Размерът на дължимото обезщетение във всички случаи се определя след като се подложат на преценка всички установени обстоятелства, примерно очертани в ППВС № 4/1968 г., без да отдава изолирано, или прекомерно значение на едни от тях за сметка на други и се държи сметка за конкретно засегнатите неимуществени блага и тяхната стойност за увредения. Съгласно трайната съдебна практика, на обезщетяване подлежат всички неимуществени вреди, причинени от увреждането, като недоказването на изтъкнатите от страната конкретни вреди- или наличието на вреди

извън причинната връзка, не отменя изискването за справедливо обезщетение.

В обобщение съдът намира, че ищецът е търпял неимуществени вреди в твърде продължителен период от време-исковия период от 26.11.2013 година-09.06.2017 година, изразяващи се във влошаване на служебния му и личен живот, ескалирало състояние със симптоми от невротичния регистър, промяна в емоционалния баланс, нарушени социални регулации, склонност към изолация, депресия. Този вредоносен резултат е настъпил в пряка причинна връзка от издаването на нищожния акт, тъй като е типична последица от него.

При съобразяване с конкретиката на случая, изложена във фактическите установявания на съда и при изграждане на правните изводи по-горе, съдът намира, че справедливият размер на обезщетение е 4000 лева. За разликата до 12 000 лева, искът е необоснован и уважаването му би представлявало източник на неоснователно обогатяване за ищеца, поради което се отхвърля.

Законната лихва върху дължимото обезщетение има обезщетителен характер, но тя не е обезщетение за вредите от деликта, а обезщетение за забавено изпълнение на парично

Деликвентът дължи обезщетение на пострадалото лице в размер на доказаните имуществени и неимуществени вреди, както и законна лихва от датата на увреждането/ чл. 84, ал. 3 ЗЗД/. Лихвите се дължат върху размера на обезщетението, защото съгласно цитираната разпоредба, деликвентът се счита в забава без покана, т.е. от датата на увреждането. Особеното е, че при непозволено увреждане, произтичащо незаконосъобразна административна дейност, обективирана в акт, действие или бездействие, фактическият състав на увреждането е завършен и длъжникът изпада в забава от датата на признаване по законен ред незаконността на акта, действието или бездействието на държавния орган /Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК, т.4/. В случая, от датата на издаване на нищожния акт-16.11.2013 година.

Присъждането на законната лихва е последица от уважаването на главния иск за обезщетението. Силата на присъдено нещо се разпростира върху главния иск, но не и върху размера на законната лихва. Размерът на законната лихва ще подлежи на установяване в изпълнителното производство. Не съществува пречка ищецът да предяви, като самостоятелен, иск обезщетение в размер на законната лихва по чл. 86 ЗЗД, който следва да е индивидуализиран с ИМ, като период и размер. В случая ищецът е избрал да не предяви самостоятелен иск за обезщетение за забава в размер на законната лихва от датата на увреждането до датата на подаване на исковата молба, т.е. предявеният иск е само един. Същият е заявил искане за присъждането на законната лихва от датата на подаване на ИМ-21.12.2013 година до окончателното изплащане на дължимото, което следва да се уважи.

По разноските:

Съгласно чл.10, ал.3 и ал.4 ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат или юрисконсулт, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. Съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния

вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

На основание чл.226, ал.3 АПК дължими са и разноските, направени в производството пред ВАС.

При този изход на спора, правото на разноски е възникнало и за двете страни.То е било своевременно упражнено. От ищеца са поискани всички разноски, направени дотук във връзка с предявения иск. От ответника-разноски за първоинстанционното производство при първоначалното разглеждане на делото /виж протокола от 13.05.2019 година/, както и разноските при новото разглеждане на делото от АССГ / В производството пред ВАС, искане за разноски не е било отправено/.

Доказаните разноски на ищеца са следните:15 лева заплатена общо държавна такса, които съдят присъжда изцяло.

Адвокатското възнаграждение за защитата, осъществена от един адвокат е 1025 лева, договорено и заплатено общо за двата иска по адм.дело №4125/2015 г. на АССГ /л.117 по делото/ или за иска за неим. вреди в размер на 10 000 спрямо иска за имущ.вреди в размер на 60 379.38 лева съдят изчислява възнаграждение в размер на 145.64 лева /при липса на уговорки в договора за правна помощ и съдействие/; 2941.37 лева за касационното производство /л.26 от дело №14326/19 година на ВАС/ или за иска за неим. вреди в размер на 10 000 спрямо иска за имущ.вреди в размер на 60 379.38 лева съдят изчислява възнаграждение в размер на 417.93 лева /при липса на уговорки в договора за правна помощ и съдействие/; 830 лева при новото разглеждане на делото от АССГ на иска за неимуществени вреди, увеличен до 12000 лева. Общо заплатеното адвокатско възнаграждение за иска за неимуществени вреди в размер на 10 000 лева при първоначалното разглеждане на делото от АССГ и в касационното производство пред ВАС е 563.57 лева. От тях съразмерно на основателната част от иска се присъждат 225.43 лева. От заплатените 830 лева адвокатско възнаграждение при новото разглеждане на делото от АССГ на иска за неимуществени вреди, увеличен до 12000 лева, съразмерно на основателната част от иска се присъждат 276.67 лева или общо 502.10 лева / 225.43+ 276.67/ адвокатско възнаграждение за всички инстанции дотук, съразмерно на основателната част от иска, заедно със заплатените дотук държавни такси в размер на 15 лева-517.10 лева .

На ответника се присъжда възнаграждение за процесуалното представителство от юрисконсулт в първоинстанционното производство в размер на 100 лева-чл.25 / в редакцията, действаща към 13.05.2019 година/ от Наредбата за заплащането на правната помощ и 100 лева за новото разглеждане на делото пред АССГ или общо 200 лева. Следва да се посочи, във връзка с искането на юрк.А., че ответникът не може да претендира юрисконсултско възнаграждение в пределите на настоящото съдебно производство за иска за имуществени вреди, който е отхвърлен с влязлото в сила на 02.12.2020 година решение на АССГ.

Воден от горното, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА, по иска с правно основание чл.1, а.1 от ЗОДОВ, Медицинския университет-С. да заплати на Я. Й. Ш. с ЕГН [ЕГН] обезщетение за неимуществени вреди, за периода от 26.11.2013 г. до 09.06.2017 г., в размер на 4000 /четири хиляди/ лева, заедно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба-21.12.2013 година до окончателното изплащане на дължимото, настъпили от обявеното с влязло в сила на 09.06.2017 г. съдебно решение за нищожно Решение по т. 27 от Протокол № 12 от 26.11.2013 г. на Академичния съвет на Медицински университет – С..

ОТХВЪРЛЯ иска в останалата му част.

ОСЪЖДА Медицинския университет-С. да заплати на Я. Й. Ш. с ЕГН [ЕГН] сумата в размер 517.10 лв. /петстотин и седемнадесет лева и десет стотинки/, разноси по делото

ОСЪЖДА Я. Й. Ш. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Медицинския университет-С. сумата в размер на 200 /двеста/ лева, разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: